

мали участие и нѣкои отъ братята въ мѣнастиря съ Егумена, Високопреподобный Пахомия, на чело. Този мѣнастирь е билъ окончателно разоренъ отъ турцитѣ, слѣдъ превземанието му отъ тѣхъ, а сега до нѣгдѣ поправенъ, но е бѣденъ. Мѣнастирътъ е събралъ до 3000 лева, предназначени за въздиганіе единъ паметникъ за споменъ на падналитѣ тамъ герои; тая сума, обаче, не е достатъчна за цѣльта, за която сж необходими 10000 лева.

Между другитѣ стари църкви, най знаменитата е църквата „Св. Четиредесетъ Мученици“ въ г. Търново, която е построена отъ българския царъ Асѣня II-й въ 1230 г. слѣдъ побѣдата му надъ гърцитѣ. Тѣзи църква, слѣдъ поробванието на българитѣ отъ турцитѣ, е била превърнута въ джамия, а подиръ освобождението ни е исчистена и превърнута отново въ църква; освѣтена е на 9 Мартъ 1878 година. На единъ отъ каменнитѣ мраморни стълбове на тая църква се намира издълбанъ слѣдующия надписъ: „*Въ лѣто отъ сотворенія мѣра 6738 год. индикт. 3, а—отъ Рождество Христово 1230.—Азъ Іоанъ Асѣнь въз Христа Бога върны царъ и Самодръжецъ Българомъ сынъ старого Асѣнь царѣ, създахъ отъ зачяла и писаніемъ украсихъ до конца пречъстнѣхъ сѣхъ църковъ въз имя Святихъ 40 мчченикъ ихже помощія въз 12 лѣтъ царства моего въз неже лѣтъ писааше ся храмъ, сгизлѣзохъ на бранъ въз Романѣхъ и разбихъ войскъ Гръцкѣхъ и самаго царя Кюръ Тодора Комнина яхъ съ всѣми болѣри его; а земя вся прияхъ отъ Одрина и до Драчѣ Гръцкѣхъ іеще же Арбанаскѣхъ и Сръбскѣхъ, тѣмко сжицымъ градовомъ окрестъ Царѣградѣхъ и самаго того града дрѣжахъ фрѣзи: нъ и ты подъ рѣкѣхъ царства моего повиновахъ сѣхъ, понеже много царѣ не имѣхъхъ развѣ мене и мнози ради данъ своѣхъ испроваждающе бѣхъ. Богу тако повелѣвшу; ибо безъ него ни дѣло ни слово свършаеть ся. Тому слава въз вѣки аминъ.*“